

Riksdagen

Stenografiska uppteckningar

vid EU-nämndens sammanträden

2006/07:25

Stenografiska
uppteckningar
2006/07:25

Fredagen den 4 maj

1 § Jordbruk och fiske

Jordbruksminister Eskil Erlandsson

Återrappport från ministerrådsmöte den 16 och 17 april 2007

Information och samråd inför ministerrådsmöte den 7 och 8 maj
2007

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Vi säger god morgon till jordbruksministern med medarbetare. Vi hoppar över presentationsrundan för att spara tid, men i förekommande fall kan den tjänsteman som tar till orda presentera sig själv med namn och roll.

Välkommen, jordbruksministern. Vi är då på den första delen under punkt 1 på föredragningslistan, nämligen återrappporten från ministerrådsmötet den 16 och 17 april. Rapporten är utdelad. Vill ministern lägga till något?

Anf. 2 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Nej, fru ordförande. Jag är beredd att svara på frågor.

Anf. 3 ORDFÖRANDEN:

Det finns inga frågor. Vi lägger rapporten till handlingarna.

Då har vi information och samråd inför kommande rådsmöte. Där finns agendor utdelade.

Jag vill uppmärksamma nämndens ledamöter på att det också finns några nya slutsatsförslag och annat i utskick 2. Håll ett öga på det. Jag kommer också att nämna när det är nytillkomna handlingar. Den första punkten på agendan är den för oss bekanta ålfrågan. Det är en beslutspunkt. Kompromissförslag är utsänt. Jag ber såväl statsråd som ledamöter att hålla sig till det som är nytt i frågan.

Anf. 4 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Ordförande! Det viktigaste för Sverige är att en förordning för ålen antas så att gemenskapens arbete med att tillsammans försöka rädda ålen och ålfisket kan påbörjas. Alla länder i gemenskapen har ett delansvar att genomföra en sund förvaltning av ålbestånden. Detta kan ske genom att godkänna ett ändamålsenligt förslag till förordning snarast.

Sverige kan acceptera liggande förordningsförslag men anser att skrivningarna i artikel 6, som behandlar utsättningsåtgärder, bör förtydli-

gas av kommissionen. Priset på ål kommer att vara en viktig faktor för att det ska ske stora utsättningar. Det räcker inte med att skriva att ålen ska saluföras för utsättning utan dessa utsättningar måste också ske för att rädda ålen. Här är priset en viktig faktor. Det kan förtydligas från kommissionen vad som förutses med priset och tillgången. I skrivningen bör det framgå att procentsatsen för ål som avsätts för utsättning bör baseras på antal ålar och ej på vikt. Det kan nämligen skilja på mellan 10 och 3 000 ålar per kilo om man baserar utsättningen på vikt – om ålen är 25 eller 12 centimeter. Det kan göra utsättningen mindre verkningsfull.

Anf. 5 PER BOLUND (mp):

Fru ordförande! Miljöpartiets linje när det gäller ålen och fiskefrågor i övrigt är att Sverige stadigt bör stå upp för de rekommendationer som vetenskapen ger. Det är den linje som ger möjlighet till ett uthålligt och långsiktigt bärkraftigt fiske. Vi anser att om regeringen redan från början lägger sig på kommissionens förslag och inte på de rekommendationer som Ices har lagt fram bidrar Sverige till kompromisser som kommer att ligga långt under hållbara nivåer. Det är olyckligt.

Varför har regeringen valt att lägga sig på en lägre nivå än den som Ices rekommenderar? Vi anser att det strider mot riksdagens beslut i höstbudgeten där man slog fast att Sverige ska följa de vetenskapliga rekommendationerna.

Vilken är den lägsta nivå som ministern kan tänka sig att gå ned till i förhandlingarna?

Anf. 6 JACOB JOHNSON (v):

Jag har en fråga om artikel 6. Jordbruksministern tog upp utsättningen av ålen. I artikeln sägs att man vill verka för att 60 procent ska sättas ut igen om medlemsstaten tillåter att den fångas.

Hur kan vi kontrollera att detta i så fall blir fallet?

Anf. 7 CHRISTINA AXELSSON (s):

Jag har likartade frågor som mina kamrater. Hur kan vi garantera att man verkligen sätter tillbaka ålarna?

Vilken tilltro har ministern till att detta verkligen kommer att gå igenom denna gång? Förra gången gav vi ministern ett öppet mandat i frågan. Vi tyckte själva att det var stort att göra så. Hur blir förhållandet den här gången? Kommer det att bli något resultat av diskussionerna?

Anf. 8 SVEN GUNNAR PERSSON (kd):

Jag har en liknande fråga som Christina Axelsson ställde.

Naturligtvis tror jag att det finns en samstämmighet runt det här bordet och i Sverige om att det önskvärda är att man kan komma så långt som det bara går i frågan. Hur ser ministern på möjligheten att skapa sådana majoriteter så att vi ändå kommer längre än vad fallet är nu? Det måste vara viktigare att ta steg framåt än att det inget blir den här gången heller.

Anf. 9 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Ordförande! När det gäller förhandlingar, vilket jag hoppas och tror att jag gick igenom noggrant vid vårt förra sammanträffande, gäller det att komma överens om man vill uppnå ett mål. Det vill jag och vi i det här fallet. Samtidigt vill jag säga att andra har hörsammat Sveriges begäran om en 40-procentsnivå. Den rekommendation som finns från Ices är i och för sig 50 procent. Här gäller det att väga möjligheten att komma fram och nå resultat kontra att inte uppnå något, vilket för den biologiska mångfaldens skull vore sämre, anser jag.

Svaret på Per Bolunds andra fråga om lägsta nivå är ungefär det svar jag gav förra gången. Vi måste följa förhandlingarna i det här avseendet för att se vad som är möjligt att komma fram till. Självklart finns det en nivå där även vi måste säga nej, men att precisera den är i dagsläget omöjligt eftersom det bland annat handlar om den sak som jag i min inledning tog upp, nämligen vad man sätter för centimetergränser på den insamlade ålen. Det skiljer ett stort antal ålar per kilo beroende på hur många centimeter långa ålarna är som man väljer att ta upp.

Vad gäller kontrollen är det i det här sammanhanget, precis som i många andra sammanhang, upp till varje medlemsstat att införa system så att man är förvissad om att en gjord överenskommelse följs. Jag förutsätter att andra medlemsstater försöker att både uppfinna egna men också ta del av system som redan finns, så att vi uppnår det vi vill uppnå, nämligen ett uthålligt bruk av den här naturresursen. Det är det vi vill åstadkomma.

De två sista frågorna gällde om det kommer att lyckas den här gången. Det är omöjligt att svara på. Den korta sammanfattningen från vårt förra sammanträffande är att det i princip uppstod tre läger. Inget läger hade någon möjlighet att driva igenom sin vilja. Det är allmänt bekant att det är presidentval på söndag i Frankrike. Vad det kommer att leda till vad gäller fransmännens position går inte att svara på i dag. Min målsättning är att vi ska komma överens. Det är bråttom för ålens skull. Jag vet att jag har många vänner i Europa som tycker densamma. Men om det går att förena två av de tre läger som uppstod förra gången så att vi kan uppnå något denna gång går inte att svara på i dag – tyvärr.

Anf. 10 PER BOLUND (mp):

Vi tycker att det är olyckligt att regeringen inte driver det som är Ices rekommendationer och som riksdagen har ställt sig bakom i tidigare beslut. Vi vill anmäla en avvikande mening till protokollet om att vi inte stöder regeringens linje.

Anf. 11 LEIF PAGROTSKY (s):

Det jordbruksministern beskrev om Frankrike var intressant. Jag skulle vilja förstå lite bättre hur ålfrågan påverkas av det franska presidentvalet.

Anf. 12 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Fru ordförande! Den nuvarande franske jordbruksministern är bosatt i ett område som tydligen är beroende av den typ av ålfiske som sker i den franske jordbruksministerns hemland. Det är ett av skälen. Han är utsatt

för starka inre påtryckningar, och han har därmed svårt att fatta ett beslut före presidentvalet.

Anf. 13 LEIF PAGROTSKY (s):

Har detta varit en fråga i valkampanjen? Är det partiskiljande i Frankrike? Frankrike har en regering som inte är uppe till omval just nu. Jag förstår fortfarande inte riktigt att det ska bli lättare i nästa vecka med ett visst utslag än med ett annat utslag. Det var det jag tyckte var ett intressant element i jordbruksministerns redovisning som verkligen är dagsaktuell.

Anf. 14 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Den information jag har fått är att det inte är någon partiskiljande fråga. Det är ingen kandidatskiljande fråga heller. Däremot kommer ministern från det område där den ål som fiskas upp är betydelsefull – därav den franske ministerns ovilja att före presidentvalet fatta ett beslut.

Anf. 15 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar sammanfattningsvis att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende, och jag antecknar en avvikande mening från Miljöpartiet.

Då gäller nästa punkt tonfisk.

Anf. 16 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Ordförande! Den blåfenade tonfisken är ett av världens mest värdefulla bestånd. Det befinner sig nu i ett tillstånd som omgående kräver kraftfulla åtgärder. Det är viktigt för EU:s internationella anseende att åtgärder vidtas i enlighet med den återhämtningsplan som vi hoppas att vi kan komma överens om i den ansvariga regionala organisationen och att så sker innan årets fiskesäsong är över.

Anf. 17 PER BOLUND (mp):

Fru ordförande! Även när det gäller det här beståndet är vår linje fast, nämligen att man måste följa uppsatta rekommendationer.

Det här är en återhämtningsplan för både Östatlanten och Medelhavet. Det är två olika bestånd och de är olika hotade. Frågan är om det inte finns skäl att föreslå att man tar fram olika planer för de olika bestånden. Det i Medelhavet är, vad jag har förstått, mer hotat än beståndet i Atlanten.

Anf. 18 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Fru ordförande! I princip är svaret ja. Det bestånd som finns i Medelhavet är, enligt de upplysningar jag har, mer hotat, och det är av det skälet mer angeläget att vi får en plan för hur beståndet i det havet ska återhämtas.

Anf. 19 CHRISTINA AXELSSON (s):

Angående Frankrike står det att man inte bör ”fördröja införandet av snara och skarpa åtgärder”. Hör det också ihop med valet?

Anf. 20 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):
Fru ordförande! Eftersom denna fråga inte har varit föremål för någon diskussion tidigare där jag har varit delaktig kan jag inte svara.

2006/07:25
4 maj

Anf. 21 CHRISTINA AXELSSON (s):
Det står under den svenska ståndpunkten.

Anf. 22 ORDFÖRANDEN:
I vårt första utskick ska det stå lite grann om en redovisad ståndpunkt vad gäller ”frågan om Frankrikes befrielse från avdrag för kvotöverskridande”. Jag antar att det är det som frågan gäller.

Anf. 23 CHRISTINA AXELSSON (s):
Det är precis så. Det står längst ned om Frankrike, det vill säga ”men bör inte tillåtas fördröja införandet av snara och skarpa åtgärder för att skydda beståndet”.

Anf. 24 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):
Jag lämnar ordet vidare till Tomas Dahlman, som har följt frågan.

Anf. 25 Departementsrådet TOMAS DAHLMAN:
Bakgrunden är att Iccat fattade beslut om det här hösten 2006. Då var Sverige inte med. Beslutet gällde att inte straffa Frankrike för kvotöverskridande. Normalt blir det ett avdrag på nästföljande års kvot med 125 procent, motsvarande överfisket. Det beslutade Iccat att inte göra. Varför de inte gjorde det vet vi inte, mer än att det var en paketuppgörelse. Det är kommissionen som representerar gemenskapen i organisationen.

Nu kommer det säkert att bli en debatt på måndag där Storbritannien och Nederländerna, med flera länder, kommer att kritisera detta och vilja att Frankrike ändå ska straffas. Det är vår principiella hållning också – att så bör ske.

Anf. 26 CHRISTINA AXELSSON (s):
Kommer vi att göra ett inlägg i frågan och stödja de länder som kommer att kritisera detta?

Anf. 27 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):
Fru ordförande! Svaret är ja.

Anf. 28 ORDFÖRANDEN:
Då är vi klara med frågan om tonfisen. Det är en beslutspunkt. Jag finner att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende.
Punkt 5 gäller tvärvillkor. Även detta är en gammal bekant punkt. Den var uppe i EU-nämnden den 13 april. Då gav vi stöd för regeringens upplägg inför de fortsatta förhandlingarna i denna fråga. Där ber jag både ministern och ledamöterna att koncentrera dagens diskussion till det som är nytillkommet i frågan.

Anf. 29 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Jag välkomnar och stöder kommissionens rapport, som jag anser vara ett steg i rätt riktning. Det är positivt att kommissionen öppnar för en diskussion om hur tillämpningen kan effektiviseras. Det är viktigt att vi gör en genomgripande översyn av systemet med tvärvillkor och att översynen verkligen leder till förenklingar och förbättringar.

Ordförandeskapet har inför ministerrådet skickat ut ett frågeformulär i syfte att strukturera upp diskussionerna. Jag stöder de flesta frågorna, men jag anser att vissa har högre prioritet än andra. Exempelvis anser jag inte att det finns ett omedelbart behov av att diskutera bilaga 6, som gäller skötselvillkoren. Fråga 2 om tvärvillkorens räckvidd är ett exempel på en prioriterad fråga, eftersom jag anser att det finns behov av en övergripande översyn av befintliga tvärvillkor. Det är viktigt att tvärvillkoren är riktade mot lantbrukaren och dennes verksamhet och dessutom att tillämpningen är lika för alla. Om nämnden önskar är jag beredd att läsa upp kommissionens frågor och de svar jag ämnar avge.

Anf. 30 CARINA OHLSSON (s):

I går när vi hade ärendet som informationspunkt på miljö- och jordbruksutskottets möte fick vi frågorna. Jag undrade då om det fanns skriftliga svar. Då fick jag veta att det skulle vara en diskussion. Det är kanske jättelånga svar, men det kunde ändå vara bra att i korthet få reda på svaren.

Anf. 31 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Svaret på frågan är att det inte är jättelånga svar. Om det finns ett önskemål läser jag gärna upp dem.

Anf. 32 ORDFÖRANDEN:

Vi kan få en sammanfattning.

Anf. 33 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Den första frågan gäller om medlemsstaterna är eniga om följande.

A) De lagstiftningsåtgärder som kommissionen föreslår bör träda i kraft så snart som möjligt och i möjligaste mån bör tillämpas redan 2007. Då säger jag att jag anser att det är av största vikt att systemet förbättras och förenklas så att detta arbete går snabbt. För mig är det dock viktigt att det finns tid för genomgripande diskussioner och analyser så att eventuella förändringar i lagstiftningen blir hållbara också på längre sikt.

B) De föreslagna bestämmelserna om smärre överträdelser bör inbegripa möjlighet att avsluta fallet utan ytterligare uppföljning om omedelbara korrigerande åtgärder vidtagits. Då säger jag att jag anser att om avvikelserna är av sådan art att den kan åtgärdas omedelbart bör uppföljning inte vara nödvändig.

C) Det finns behov av att diskutera genomförande av bilaga 4 till förordning (EG) 1782/2003, god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden. Jag säger då att jag anser att utformandet av bilaga 4 är tillfredsställande och att jag ser inget omedelbart behov av diskussion om denna.

D) Jordbruksrådgivning och system för kvalitetscertifiering bör beaktas i samband med riskanalyser, förutsatt att det finns tillräckliga belägg

för att de berörda jordbrukarna utgör en obetydlig risk. Då säger jag att jag anser att om en lantbrukare har deltagit i jordbruksrådgivning eller är certifierad bör detta beaktas i riskanalysen. Det är möjligt redan i dag.

Den andra frågan gäller om medlemsstaterna är eniga om att man vid hälsokontrollen bör undersöka tvärvillkorens räckvidd mot bakgrund av de erfarenheter som har gjorts. Mitt svar är att jag anser att det finns behov av en genomgripande översyn av befintliga tvärvillkor. Det är av största vikt att tvärvillkoren är direkt riktade mot lantbrukaren och dennes verksamhet. Det faktum att tvärvillkoren bygger på EG-direktiv gör i sig att tillämpningen ser olika ut i olika länder. Jag föreslår därför att ett begränsat antal indikatorer tas fram som är lika i samtliga medlemsstater. Detta skulle öka möjligheterna för likvärdiga konkurrensförhållanden inom EU.

Den tredje frågan gäller om medlemsstaterna är eniga om att de skyldigheter som följer av de EG-direktiv och EG-förordningar som tillämpas i bilaga 3 till förordning (EG) 1782/2003 bör undersökas i syfte att harmonisera kontrollfrekvenserna eller ändringar som görs för att underlätta rationella kontrollsysten. Mitt svar är att jag anser att grundprincipen om 1 procents kontrollfrekvens för tvärvillkoren är bra och tillräcklig, och jag är därför positiv om kontrollfrekvenserna kan harmoniseras.

Anf. 34 PER BOLUND (mp):

Jag har en fråga angående förslaget till svensk ståndpunkt. I ståndpunkten framgår följande: "Ur svensk synvinkel är det mycket viktigt att det ställs höga krav inom områdena miljö, folkhälsa, djurhälsa och djurskydd." Det ställer vi oss självklart bakom. Längre ned framgår följande: "Sverige är därför negativt till att kommissionen är öppen för att införa fler tvärvillkor i framtiden." I min värld står dessa meningar mot varandra. Det kan finnas skäl att införa fler tvärvillkor just för att uppnå de mål som nämndes i den tidigare meningen. Frågan är varför Sverige har en negativ inställning till fler tvärvillkor.

Anf. 35 JACOB JOHNSON (v):

Jag har en liknande reflexion om den svenska ståndpunkten. Det räknas upp att fyra tvärvillkor är viktiga, men det utelämnas två villkor, nämligen växtskydd samt skötselkrav för åkermark och betesmark. De ingår också i tvärvillkoren. Det är också mycket viktigt att det ställs höga krav inom de områdena.

Precis som Per Bolund är jag tveksam till skrivningen: "Sverige är därför negativt till att kommissionen är öppen för att införa fler tvärvillkor i framtiden." Som jag fattar kommissionens förslag innebär det att om nya tvärvillkor tas fram i framtiden ska de fasas in i stället för att träda i kraft. Det finns inga förslag om nya tvärvillkor. Det är därför en lite onödig svensk ståndpunkt.

Anf. 36 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Fru ordförande! Svaret på den principiella frågan, om det behövs fler tvärvillkor, är att det kan behövas. Men jag säger också att det är viktigt att vi får lika regler inom Europeiska unionen och därmed likvärdiga konkurrensvillkor. Samtidigt är det viktigt med en harmonisering av de

regelsystem som vi inför och tillämpar i alla delar av unionen. Annars får vi inte de lika konkurrensvillkor som vi vill uppnå med den politik vi för.

Vad beträffar den specifika frågan kan jag säga att de täcks till del av de tvärvillkor som finns allmänt om miljön.

Anf. 37 ORDFÖRANDEN:

Det här är en diskussionspunkt. Vi kan gå till beslut. Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna i denna fråga.

Punkt 6 gäller spannmål. Här har miljö- och jordbruksutskottet informerats. Det ska vi också få, framför allt om det som eventuellt inte står i handlingarna.

Anf. 38 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Fru ordförande! Kommissionens förslag om att avskaffa majsinterventionen redan den 1 juli 2007 har inte vunnit gehör hos medlemsländerna. Ordförandeskapet försöker därför att arbeta fram ett kompromissförslag, en mjuklandning, som just nu går ut på att införa begränsningar av interventionen under de två närmaste marknadsåren och att inför marknadsåret som börjar den 1 juli 2009 sätta nivån till noll, det vill säga ingen kvantitet alls ska intervenseras detta år.

Hela frågan om majsinterventionen ska sedan återkomma i hälsokontrollen 2008 för att förhoppningsvis avskaffas då. Sverige stöder ordförandeskapets ansträngningar att finna en kompromiss eftersom tak för interventionen är bättre än fri intervention, vilket gäller för närvarande. Det medför risk för skenande kostnader för EU-budgeten.

Anf. 39 ORDFÖRANDEN:

Vi ska för säkerhets skull sammanfatta. Vi konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna i denna fråga.

Punkt 7 gäller socker.

Anf. 40 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Ordförande! Förslag skulle ha inkommit den 2 maj men har försenats och kommer inte, enligt uppgift, att presenteras förrän den 7 maj, på jordbruksrådet. Beslut väntas preliminärt fattas på jordbruksrådet i september eller oktober. Trots detta vill jag säga att jag välkomnar att det görs ändringar i omstruktureringsprogrammet som leder till att man avsägar sig mer produktionskvot, vilket ger industrin och odlarna ökade incitament att delta i omstruktureringen.

Jag tycker också att det är viktigt att dessa ändringar tar hänsyn till de länder, till exempel Sverige, som redan har deltagit i omstruktureringsprocessen.

Anf. 41 ORDFÖRANDEN:

Det innebär att detta för vår del är en diskussionspunkt.

Jag instämmer i den beskrivning som jordbruksministern ger och den hållning som regeringen ger uttryck för. Jag hade inte möjlighet att vara med i miljö- och jordbruksutskottets genomgång i går eftersom vår riksdagsgrupp var i Bryssel och besökte de olika institutionerna. Det må väl vara ursäktat i det här sammanhanget.

Hos producentorganisationerna – både industrin och producenterna – finns tankegångar om att man för att komma vidare skulle kunna införa en mer obligatorisk minskning. De har ett förslag på 13,5 procent eller något sådant, och detta har de också föredragit för departementet. Hur ser jordbruksministern på att gå lite tuffare fram gentemot de länder som faktiskt inte har gjort sin hemläxa? Finns det en risk för att vi får göra ytterligare åtaganden om en sådan regel införs? Kan man garantera att vi i Sverige, som har gjort vår hemläxa, inte drabbas ytterligare med det upplägg som nu är?

Anf. 43 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Det korta svaret på den framställda frågan är att enligt den information vi har är avsikten att viss hänsyn ska tas till oss som till mycket stora delar, för att inte säga helt, har gjort vår hemläxa allaredan.

Anf. 44 ORDFÖRANDEN:

Då konstaterar jag sammanfattningsvis att det även i denna fråga finns stöd för regeringens redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna.

Då är vi på punkt 8 om slaktkycklingar. Där finns det nya handlingar. Ett förslag till överenskommelse utsändes i går. Detta är därför en slutspunkt.

Anf. 45 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Vår analys visar att ett införande av direktivet som det ser ut nu, med 38 kilo som högsta belägningsgrad, skulle innebära en förbättring av djurskyddet i EU. Frågan är hur mycket högre den kan bli och fortfarande innebära en förbättring.

Den kan också vara så att ett direktiv som inte medför en förbättring i nuläget ändå är bättre än inget alls. Jag tänker på den rapport som kommissionen enligt direktivet ska komma med 2012. I den rapporten ska kommissionen nämligen bland annat beskriva vilken påverkan direktivet har haft på djurskyddet i EU. Om vi röstar igenom direktivet som det ser ut nu och det inte innebär någon förbättring av djurskyddet blir det kanske enklare för kommissionen att få gehör för ett nytt förslag. Om vi inte röstar igenom det här förslaget har kommissionen inget att basera och rättfärdiga ett strängare direktiv på senare.

Fru ordförande! Detta innebär att jag, precis som i ålfrågan förra gången, måste begära ett förhållandevis öppet och brett förhandlingsmandat av nämnden.

Anf. 46 CARINA OHLSSON (s):

Jag tycker att det skulle vara intressant att höra jordbruksministern beskriva lite närmare vad det öppna mandatet innebär. Nu kändes det väldigt öppet, tycker jag.

Anf. 47 PER BOLUND (mp):

Det här dokumentet visar ju på vilka fruktansvärda förhållanden som råder inom kycklingindustrin i dag. Vi anser att man måste ha en strikt linje när det gäller djurskyddet för kycklingar. Vi måste komma ned på en dräglig nivå och anser därför att Sverige så att säga ska stå på kycklingarnas sida och försvara deras rättigheter. Vi måste hävda en lägre högstannivå än dessa 38 kilo. Det är en orimligt hög nivå.

Anf. 48 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

För att börja med den sista frågeställningen är det som jag sade i min lilla inledning: Vår analys har visat att om direktivet skulle införas som det ser ut nu, med 38 kilo som högsta beläggningsgrad, innebär det en förbättring för djurskyddet inom Europeiska unionen. Jag vill poängtera detta.

Jag har två kommentarer till Carina Ohlssons fråga. Den ena är att det finns stater som vill höja beläggningsgraden ytterligare. Den andra diskussionen gäller, som i alla sådana här sammanhang, när detta ska träda i kraft. Det är i huvudsak dessa två frågor som kommer att bli föremål för diskussion.

Jag vill också påpeka att detta kanske är vår sista chans att få igenom ett direktiv under ett antal år framåt. Vår bedömning är nämligen att de ordförandeskap som följer på det tyska inte är särskilt intresserade av att föra frågan framåt, utan förmodligen kommer att lägga sig när det gäller detta. Därmed kommer inget förbättrat djurskydd för kycklingarna i Europa att komma till stånd.

Anf. 49 JACOB JOHNSON (v):

Jag anser att den svenska förhandlingspositionen och argumentationen skulle vara att EU borde kunna ha samma krav som de svenska, det vill säga högst 36 kilo per kvadratmeter. Går det i Sverige måste det kunna gå nere i Europa. Vi har ju visat att vi kan ha en kycklingindustri med dessa krav, och det bör gå även i övriga delar av Europa.

Anf. 50 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m):

Fru ordförande! Jag tycker att det jordbruksministern säger är utomordentligt viktigt: Det här är kanske den sista möjligheten för en tid framöver. Det är det tyska ordförandeskapet som har tagit upp frågan, och då ska ni veta att tyskarna i dag har 46 kilo per kvadratmeter. Nederländerna har 50 kilo per kvadratmeter. Det blir i och för sig en lite tunn diskussion när det bara talas om kilo per kvadratmeter. Det handlar ju även om luftväxling, temperatur etcetera. Det är alltså en mycket vidare fråga.

Jag vill bara poängtera vikten av att ministern gör sitt yttersta för att faktiskt komma i mål på en så bra nivå som möjligt. Att då ensidigt driva

Sveriges linje – 36 kilo i förhållande till dessa 38, alltså en skillnad på 2 kilo – påstår jag är direkt kontraproduktivt.

Jag vill alltså ge mitt bifall till regeringens strävan att nå så långt som möjligt. Landar det på 38 kilo tycker jag att det är en framgång för kycklingarna.

2006/07:25

4 maj

Anf. 51 CARINA OHLSSON (s):

Jag vill ändå att jordbruksministern ska säga att man driver de här frågorna så långt det går. Det var det jag menade med det öppna mandatet. Jag skulle, om det är möjligt, vilja ha ett uttalande som går ut på att vi naturligtvis ska driva djurskyddsfrågorna så långt det är möjligt och också försöka hitta stater som går på vår linje.

Anf. 52 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Ordförande! Det här är en ganska gammal fråga. Den har varit föremål för diskussion och förhandlingar under lång tid, vilket innebär att de positioner som skilda länder inom unionen har är ganska väl kända. Jag vill upprepa att det, som vi ser det, är nu vi har chansen att komma framåt. Den chansen torde inte återkomma med tanke på de positioner som de ordförandeskap som kommer efter det tyska har. Den här chansen återkommer inte på ett antal år. Därför tycker jag, precis som flera andra har framfört här, att det är av vikt för kycklingarna att vi kommer framåt.

Eftersom diskussionen har pågått under så lång tid *är* den svenska positionen känd i Europa. Jag ska med glädje upprepa vad den svenska huvudpositionen är, men jag måste ändå än en gång konstatera att vi inte kommer att komma framåt med den svenska hållningen och den svenska djurskyddsstandarden. Sådan är de facto-läget ute i Europa.

Jag vill också poängtera att det även i andra länder i Europa finns lagstiftningar men framför allt branschöverenskommelser som är av vikt och värde för kycklingarna. I Tyskland finns det till exempel en branschöverenskommelse som är betydligt strängare och bättre för kycklingarna än vad den tyska lagstiftningen är. Det är ett av skälen till att jag, återigen, tror mig kunna påstå att kycklingarnas chans till ett bättre liv är nu, under det tyska ordförandeskapet. Den chansen återkommer inte så där alldeles med detsamma igen.

Anf. 53 ORDFÖRANDEN:

Jag finner sammanfattningsvis att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende.

Punkt 9 är konferensen Djurskydd – förbättring genom märkning. Även här finns det en ny handling i förslaget till rådsslutsatser, och det är alltså en beslutspunkt. Denna handling är utdelad.

Anf. 54 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Sverige har arbetat aktivt med slutsatserna. Det första utkastet innehöll en skrivning om att animaliska produkter som produceras i enlighet med EU:s lagstiftning skulle märkas med detta.

En sådan märkning tyckte vi skulle vara förvirrande för konsumenten. Man skulle kunna fråga sig om produkter som inte har en sådan märkning är tillverkade i strid med lagstiftningen. Frågan är också vad märk-

ningen skulle innebära för producenter i tredjeland och för svenska producenter. Konsumenter brukar vilja veta mer om en produkt än att den är producerad i EU.

Sverige arbetade mycket aktivt för att få bort denna skrivning. Vi lyckades inte nå ända fram, men vi kom en bra bit på väg. Eftersom slutsatserna fick ett brett stöd – det var bara vi själva och något annat land som på en annan grund var emot och inte gav sitt uttryckliga stöd – har Sverige givit sitt stöd till att rådet antar dessa slutsatser.

Anf. 55 KARL SIGFRID (m):

Hur ser resonemanget ut när Sverige säger att vi visserligen är emot det här men ändå ger vårt stöd eftersom de andra medlemsstaterna ger ett brett stöd?

Anf. 56 PER BOLUND (mp):

Min fråga gäller ställningstagandet att djurskyddsmärkningen ska vara frivillig. Vi ser från andra märkningssystem att en märkning ofta medför extrakostnader på de produkter som får märkningen. Priset blir högre, och det blir svårare att konkurrera. Det skulle vara väldigt olyckligt när det gäller djurskyddet, anser vi. Det vore i så fall bättre med ett obligatoriskt system, där de producenter som uppfyller en högre nivå av djurskydd får märka sina varor och kostnaderna sprids ut på hela produktionen eller på EU-nivå.

Frågan är varför regeringen går på linjen att det ska vara en frivillig djurskyddsmärkning.

Anf. 57 CARINA OHLSSON (s):

Jag skulle vilja höra lite om konsekvenserna om förslaget går igenom. Det blir ju i stort sett en märkning där man talar om att man följer lagen. Det kan vara ganska låga krav. Kan en sådan här märkning innebära försämrade konkurrensvillkor för den svenska produktionen som kanske har högre ställda krav?

Anf. 58 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Ordförande! Jag börjar bakifrån. Vi kan konstatera att detta är rådslutsatser och alltså inget rättsligt bindande direktiv, vilket ju är en stor skillnad. Kommissionen måste alltså återkomma om detta ska bli en rättsligt bindande handling.

Vad beträffar frivilligheten brukar jag säga att det är viktigt att konsumenter som är intresserade av positiva mervärden kan välja utifrån det. Jag är också oerhört angelägen om att vi inte försvårar för nystartade eller små producenter, vilket vi ju skulle göra om vi införde obligatorium på allting. Det skulle driva upp kostnaden så att det vore omöjligt både att plocka fram en ny produkt och att starta en verksamhet i liten skala. De flesta verksamheter startas ju faktiskt i liten skala – därav vårt resonemang kring frivilligheten.

Vad beträffar den första frågan är det så att det fordras konsensus. Vår bedömning är att vi har kommit så långt så att vi, trots att det finns en del ytterligare saker som vi egentligen skulle vilja förändra, kan sluta

Anf. 59 SVEN GUNNAR PERSSON (kd):

Jag delar jordbruksministerns uppfattning när det gäller frivilligheten. Jag tror att det öppnar möjligheter till att snabbare få en positiv märkning på plats för dem som önskar det. Det finns konsumentintressen som växer fram att få reda på hur våra livsmedel produceras, både ur klimatsynpunkt och ur djurskyddsaspekter.

Jag har en fråga till ministern. Förs det något resonemang hos de länder som hävdar ett obligatorium om hur lång tid det skulle ta att ta fram de regler som krävs för att få till stånd en sådan märkning? Jag misstänker att det skulle vara en ganska omfattande och svår process.

Anf. 60 CARINA OHLSSON (s):

Det här är ju en hypotetisk fråga eftersom jordbruksminister säger att det inte finns något konkret förslag som ska genomföras. Men jag vill ändå ha svar på min fråga. Om ett sådant här system skulle införas, kan det påverka till exempel Sverige som har högt ställda krav?

Anf. 61 LARS TYSKLIND (fp):

Fru ordförande! Jag har bara en liten kommentar till det här med att en frivillig märkning skulle vara en konkurrensfördel. Erfarenheten från Sverige visar att positiva, frivilliga märkningar har varit en positiv konkurrensfördel. Konsumenterna har valt dessa varor på grund av märkningen. Jag tror alltså inte att det argumentet riktigt håller i sammanhanget.

Anf. 62 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Jag börjar bakifrån även här. Det är rätt som Lars Tysklind säger, men det kan ändå vara ett hinder för den som vill introducera en ny produkt på marknaden eller starta en verksamhet i liten skala. Initialkostnaden blir väldigt hög om man lägger obligatorium på allting – därav min linje att vi ska ha frivilligheten. Den har ju fungerat, precis som Lars Tysklind säger – den som har en positiv märkning blir ofta mer uppmärksam i butikshyllorna och bland konsumenterna.

Vad beträffar de andra två frågeställningarna tycker jag de är likalydande. Vi ska komma ihåg att om vi inför obligatorium som är alltför komplicerade, alltför rigida och alltför strikta innebär det att vi intar en typ av protektionistisk inställning gentemot tredjeland. Det ska vi enligt min uppfattning vara försiktiga med. Att införa bestämmelser som är svåra att uppfylla för den som vill marknadsföra en produkt i gemenskapen, till exempel ett sådan här obligatorium, kan utgöra ett indirekt handelshinder.

Anf. 63 LARS TYSKLIND (fp):

Fru ordförande! Jag vill bara tydliggöra att jag naturligtvis är helt klart för den här frivilligheten, så att det inte blir några missförstånd på den punkten.

Anf. 64 CHRISTINA AXELSSON (s):

Jag måste bara fråga: Även om man är ny på marknaden måste man väl följa lagen? Här står att man föreslår en märkning som visar att djuren har hållits i enlighet med EU:s lagstiftning. Det skulle väl vara konsumentigt om någon inte följde lagen. Sådana produkter skulle väl inte få säljas över huvud taget, oavsett vad de var märkta med. Det här är viktigt, och jag tycker att ministrarnas hållning i den här frågan är något luddig och lite oklar.

Anf. 65 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Den typen av märkning skulle ju skilja ut produkter som är producerade inom respektive utanför unionen.

Anf. 66 ORDFÖRANDEN:

Har Christina Axelsson fått svar på sin fråga?

Anf. 67 CHRISTINA AXELSSON (s):

Nej, faktiskt inte. Men redan nu vill man ju veta var saker och ting är producerade, och det brukar i regel stå att det är producerat här eller där. Är något producerat inom EU ska det väl självklart följa den lagstiftning som finns inom unionen. Det tycker jag inte är så konstigt. Jag förstår därför inte den tama svenska ståndpunkten här. Man kunde väl vara lite mera aktiv.

Anf. 68 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Ordförande! Självklart ska produkter följa den lagstiftning som finns. Det är det korta svaret.

Men det jag vill påtala är att ju mer lagstiftning vi inför desto svårare blir det för en producent utanför gemenskapen att introducera sin produkt på den europeiska marknaden. Det blir alltså en protektionistisk inställning och hållning från Europeiska unionen.

Men återigen – har vi krav på något inom unionen är det klart att vi ska ha de kraven även på den produkt som kommer någon annanstans ifrån.

Anf. 69 ORDFÖRANDEN:

Då konstaterar jag sammanfattningsvis att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende.

Punkt 10, Bättre lagstiftning inom sektorerna för växtsorter och utsäde. Detta är en så kallad falsk B-punkt, det vill säga, det är enligt mina noteringar färdigsnackat. Det finns inte så mycket att tillägga. Har ministern något att tillägga ändå?

Anf. 70 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Jag är beredd att svara på frågor.

Anf. 71 PER BOLUND (mp):

Jag har en snabb fråga. Ett problem med den lagstiftning som finns är att administrationen och kostnaderna för varje växtsort gör att små växtsorter utan större kommersiellt värde slås ut.

Min fråga är om regeringen har drivit på för att göra det enklare för små växtsorter eller om man kommer att göra det vid en kommande förhandling, just för att värna den biologiska mångfalden i odlingslandskapet.

2006/07:25

4 maj

Anf. 72 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Ordförande! Det är en mycket bra fråga. Förslaget syftar ju till att intensifiera arbetet med att minska de administrativa bördorna på alla nivåer och delegera ansvaret till producenterna. Detta syftar i sin tur till precis det som frågeställaren är inne på.

Anf. 73 ORDFÖRANDEN:

Då finner jag sammanfattningsvis att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende.

Så har vi punkt 11, Övriga frågor. Där har det tillkommit en fråga om torka.

Vad gäller den första frågan vill jag uppmärksamma nämnden på att handelsministern kommer hit nästa fredag. Det är ett utmärkt tillfälle för generella frågeställningar i WTO-frågan. Utrikesministern kommer också nästa fredag med tanke på eventuella Rysslandsfrågor.

I övrigt är ordet fritt vad gäller övriga jordbruksfrågor.

Anf. 74 LEIF PAGROTSKY (s):

I det material vi har fått redovisas läget i WTO-förhandlingarna vad gäller jordbruksministrarnas arbetsområde, och vi vet ju alla att det är EU:s jordbruksministrar som kanske är hela WTO-förhandlingens viktigaste grupp.

I materialet framgår att det i förra veckan var viktigt möte där det skulle kunna avgöras om det fastlåsta läget och paralyseringen som har rått under det sista året skulle kunna brytas.

Sedan det här materialet skickades ut har detta möte ägt rum, och det har gått en vecka till. Det vore intressant att veta hur mötet gick.

Anf. 75 ORDFÖRANDEN:

Vi fick i går en rapport som kan vara en del av svaret på Leif Pagrotskys fråga. Den kommer ifrån en speciell grupp och ligger här på bordet för den som vill ta den.

Anf. 76 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

G 4-länderna möttes på ministernivå den 12 och 13 april i New Delhi. Inget av substans kom ut av det mötet. Stämningen på mötet beskrevs som god, men meningsskiljaktigheterna är fortsatt stora. Ambitionen är, som vi väl känner till, att nå en överenskommelse före årets slut.

Kommissionen kommer vid jordbruksrådet att redogöra för det G 4-möte som alltså har ägt rum mellan USA, Brasilien, Indien och kommissionen i London. Detta möte hölls den 1 och 2 maj och var ett förberedande möte inför ett G 4-möte på ministernivå som ska äga rum i Paris i mitten av maj.

Kommissionen kommer också att behandla det papper som ordföranden i förhandlingsgruppen för jordbruk, Crawford Falconer, presenterade

i måndags. Syftet med papperet är att provocera fram en konstruktiv diskussion mellan medlemmarna. Papperet omfattar internstöd, exportstöd och marknadstillträde. Falconer redogör resonerande för vad han uppfattar som olika möjliga kompromisslösningar.

Ett kompletterande papper kommer att presenteras inom en vecka. Detta papper ska revideras om ungefär en månad utifrån de diskussioner som nu följer i syfte att föra förhandlingarna längre. Falconer understryker allvaret och tidsbristen i förhandlingarna. Det krävs rörelse inom de närmaste veckorna om det alls ska bli något resultat i år.

I substans tycktes Falconer försöka ta in G 4-diskussionerna i papperet. Papperet redogör för förhandlingsläget i de olika förhandlingsfrågorna och ger uttryck för positioner som hittills bara diskuterats muntligen och inte tidigare satts på pränt.

Övergripande anser jag det prioriterat att kommissionen erhåller det manöverutrymme som krävs för att rundan ska kunna avslutas i år.

Anf. 77 ORDFÖRANDEN:

Det handlar alltså om det papper som inleds med "Härmed vill jag utmana dig". Det finns på bordet om ni inte har sett det tidigare.

Anf. 78 LEIF PAGROTSKY (s):

Det var det papperet jag syftade på. Jag beklagar att jag sade fel. Jag sade att det var ett möte i förra veckan, men det var det här papperet som skulle presenteras.

I detta papper säger Falconer att det är ont om tid och att det krävs någonting de kommande veckorna. Nu är det uppsatt på dagordningen för jordbruksministermötet, och det är såvitt jag förstår det enda tillfälle EU:s jordbruksministrar har att ventilerat frågan innan EU ska svara på förhandlingsutspelet från förhandlingsledaren för jordbruksfrågor.

Jag utgår alltså från att den tid som har gått sedan den 27 har använts för att analysera detta och utarbeta en strategi och en taktik för att vid bordet driva opinion för sådan flexibilitet och sådana lösningar som kan öka chanserna för att Doharundan kan lossna ur det kvicksandsträsk som den nu har fastnat i upp till midjan.

Det är EU:s jordbruksministrar som har bollen. De träffas bara en gång. Det är nu, och det gäller att använda det tillfället. Därför tycker jag det vore bra att veta om Sveriges regering har någon strategi för detta.

Anf. 79 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Det är, som framförs i frågeställningen här, en synnerligen viktig och angelägen fråga, och av det skälet har vi analyserat de dokument som finns tillgängliga för oss. Vi kan då konstatera att texten omkring tull-sänkningar går längre än vad EU tidigare erbjudit. Vår preliminära analys är att det inte skulle få några negativa konsekvenser för Sveriges jordbrukssektor.

I sammanhanget bör man också komma ihåg att Sverige konsekvent har fört fram vikten av att EU även får ökat tillträde till andra marknader för att EU:s offensiva intressen ska gynnas. Press sätts också på USA att sänka sina jordbruksstöd. Texten öppnar för kompromisser när det gäller USA:s former av exportstöd, exportkrediter och livsmedelsbistånd.

Texten ger utrymme för särlösningar för länder som inte har kommit så långt i sin reformprocess. Till dessa länder hör faktiskt Norge. Det är viktigt att påtala vikten av att Norge inte ges alltför generösa undantag i de pågående förhandlingarna.

2006/07:25

4 maj

Anf. 80 ORDFÖRANDEN:

Tack för informationen vad gäller övriga frågor! Då återstår på jordbruksministerrådsdagordningen godkännande av A-punktlistan. En preliminär sådan är utsänd. Finns det något att säga om den, jordbruksministern?

Anf. 81 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Denna gång tror jag att den är tillgänglig för nämnden och har varit så i några dagar. Jag är beredd att svara på frågor.

Anf. 82 ORDFÖRANDEN:

Eftersom det inte finns några fler frågor kan vi godkänna även den.

Det var det som handlade om jordbruks- och fiskerådet. Har jordbruksministern något att tillägga?

Anf. 83 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Fru ordförande! Jag skulle gärna vilja informera nämnden om att den 20–22 maj kommer det att bli ett informellt ministermöte i Mainz. Huvudpunkten på detta ministermöte kommer att vara frågor om landsbygdsutveckling. Jag vill gärna informera nämnden om detta så att det är bekant.

Anf. 84 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för den informationen och tackar därmed även jordbruksministern för i dag.

2 § Ekofin

Finansminister Anders Borg

Återrapport från informellt ministermöte den 20 och 21 april 2007

Information och samråd inför ministerrådsmöte den 8 maj 2007

Anf. 85 ORDFÖRANDEN:

Vi inleder nu nämndens behandling av Ekofinfrågorna. De inleds med en återrapport från det informella ministermötet den 20 och 21 april. Vi har fått en liten rapport, men vi kanske får en till av finansministern om han vill tillägga något.

Anf. 86 Finansminister ANDERS BORG (m):

Det framgick rätt väl av själva återrapporteringsrapporten vad som har förevarit.

Den mest spännande och dynamiska diskussionen tycker jag var den om sociala broar. Där är det tydligt att vi nu har ett antal regeringar i Europa – den tyska, den brittiska, den svenska, den holländska, den finska och den danska – som jobbar med en tydlig reformagenda som handlar om att förstärka kvaliteten i offentliga finanser i termer av att möta globalisering. Satsningen på förskolan, som jag nämnde att jag tänkte ta upp, blev också föremål för en viktig diskussion. Det är någonting som både vi, engelsmän och tyskar upplever som centralt för att klara att hålla ihop ett samhälle i en globaliserad värld, men också för att få en mer flexibel arbetsmarknad.

Jag ska inte upprepa den diskussion vi förde om den punkten förra gången, för där är vi inte helt eniga. Det blev ändå en bra och tydlig diskussion.

Vi förde också en omfattande diskussion om den omvända moms-skatteskyldigheten. Den har återgivits lite märkligt i medierna, tycker jag. Det påstås att Steinbrück på presskonferensen skulle ha sagt att därmed var frågan om omvänd momsskyldighet avförd. Därtill skulle han ha återupptagit ärendet, och det skulle ha funnits problem med momspaketet. Något sådant sades inte på själva mötet. Där uppfattade jag det mer som att tyskarna fick allvarliga mothugg från ett antal av sina normalt sett rätt närstående länder, som Frankrike och Italien. Sverige och en del andra länder var mer inne på linjen att skattepolitiken naturligtvis i huvudsak bör ha ett stort nationellt beslutandetrymme, men att det också är centralt att tyskarna kan visa att svensk industri inte på något allvarligt sätt ådras kostnader av detta. Det har de ännu inte gjort, enligt vår uppfattning. Där behöver vi mer och bättre underlag.

>>> *Hemlig enligt 2 kap. 1 § sekretesslagen* <<<Men det fanns ingenting på mötet som för mig antydde att man därmed skulle ha satt punkt för frågan om momsskyldighet.

Vi förde också en omfattande diskussion om den finansiella stabiliteten med hänseende både på arrangemang för det fall att man skulle hamna i finansiella kriser, på den arbetsgrupp som pågår och på hedgefonder. Vår hållning är att det är viktigt att diskutera hedgefonder, men det som kanske är av mer centralt svenskt intresse är frågeställningarna om hanteringen av finansiella kriser. Som ni väl vet har vi en centralbankschef som har oerhört lång erfarenhet av den typen av frågeställningar. Jag tycker, och det har väl också varit en svensk ståndpunkt

länge, att det är en brist i det europeiska systemet att det inte är klarlagt hur man ska hantera betalningsansvar i de här situationerna.

Det har skett en förskjutning till det bättre. Om de här diskussionerna hade förts för 10–15 år sedan hade väl tyskarna i huvudsak bara tydligt deklarerat att det var att skapa och lägga grunden för finansiella kriser att i förväg försöka organisera en klok och ansvarsfull hantering. Nu är tyskarna, och även ECB, betydligt mer insiktsfulla och ser behovet av detta. Vi har goda förutsättningar. Det var ett av syftena med informella Ekofin att säkerställa att arbetsgruppen skulle få slutföra sitt arbete. Det tror jag också kommer att ske.

Man kan säga att detta var de stora diskussionspunkterna på informella Ekofin. Jag svarar naturligtvis gärna på frågor.

Anf. 87 ULF HOLM (mp):

Ordförande! På s. 4 i återrapporten tar man upp miljöskatter. Bland andra kommissionen anslår att man ska gå från skatt på arbete till skatt på kapital och konsumtion samt introducerande av miljöskatter. Regeringen har väl inte riktigt lyckats med det här i Sverige. Ni har sänkt skatten på arbete, men ni har inte höjt den på kapital och ni har framför allt inte infört miljöskatter.

Det slås också fast i slutpunkterna att det gäller en fråga om användning av miljöskatter. Tog finansministern upp det här på något sätt? Och hur går man vidare i frågan om miljöskatterna i det framtida skattesystemet?

Den andra frågan gällde uppföljning av vårt toppmöte i Washington. På slutet står att ordföranden i Eurogruppen, Juncker, lyfte upp frågan om världsbankschefen Wolfowitz. Han har ju varit ute i lite ogjort väder. Det gäller fiffel, nepotism och så vidare. Det står att man ska ta upp detta, att det är en fråga för ett politiskt beslut och att den därför borde diskuteras i Ekofinrådet. Jag hittar ingenting i återrapporten och ingenting på dagens möte om att man ska ta upp en sådan diskussion. Jag vill därför veta vad finansministern har fått åsikt om detta.

Anf. 88 SONIA KARLSSON (s):

Fru ordförande! Jag har egentligen inte så mycket av en fråga. Först skulle jag vilja säga att det skriftliga underlaget från informella Ekofin är både fylligt och intressant. Jag tycker att det är bra att framföra till dem som har skrivit detta att det är bra att vi får sådan tydlig information.

Jag vill också understryka det som finansministern sade om att vi inte är överens. Det är viktigt att diskussionen om sociala broar fortsätter. Men vi menar att de försämringar som regeringen har gjort inte innebär att det blir någon trygghet i förändring. Människor riskerar i stället att bli mer otrygga, och de vågar inte göra någon förändring när man försämrar så pass mycket som man gör i arbetslöshetsförsäkringen.

Anf. 89 Finansminister ANDERS BORG (m):

Vi kan börja med miljöskatterna. Rick van der Ploeg, som är en holländsk professor, gjorde ett inlägg om skatterna. Därefter blev det en allmän diskussion. Hans kärnämne var i grunden att vi i Europa har ett mycket omfattande behov av att få ned skattebelastningen på arbetsinkomster för låginkomsttagare om vi ska få tillbaka människor i arbete.

Det var kärnbudskapet utifrån erfarenheter i framför allt Clintons USA men också Blairs Storbritannien.

Sedan kom också ett antal andra diskussioner om detta. En rörde naturligtvis miljöskatterna. Vi förde inte någon lång diskussion om det, så miljöskatterna blev inte diskussionstemat den här gången. Det fanns i ett läge en sannolikhet för att vi skulle ha haft en diskussion om fordons-skatterna. Då skulle det av den anledningen ha kunnat bli en mer omfattande diskussion.

Vi kommer förmodligen att återkomma till fordonsskatterna i olika former. Jag tycker att det finns ett antal tydliga svenska hållningar till detta. En är att den första prioriteringen måste vara att få utsläppsrättssystemet i Europa att fungera. Det är den viktigaste koldioxidhämmande åtgärden vi kan vidta. Detta är inte tillräckligt skarpt i dag. En annan är att vi – och hela den svenska riksdagen antar jag – anser att den handeln också bör utvidgas.

Om man i andra hand vill gå vidare med andra åtgärder så har Sverige ett system med koldioxidskatt. De flesta ekonomer hävdar att det är det mest effektiva sättet att motverka koldioxid – att direkt beskatta det man vill förhindra, det vill säga koldioxidutsläpp. Det är naturligtvis ett system som man kan diskutera givet vår tydliga hållning om nationellt självbestämmande i skattefrågor. Men man kan naturligtvis på sikt fundera på om EU bör titta på minimiskattesatser på ett sådant område.

Det finns också diskussioner om huruvida man borde använda fordonsskatten mer på det här området. Men det är faktiskt lite bakvänt. Det vi vill kontrollera är koldioxidutsläppen, och då är det mest effektivt att direkt beskatta koldioxiden. Att lägga på till exempel fordonsskatter kan leda till att man får skevheter mellan nya och gamla bilar, tekniska komplikationer, höga administrationskostnader och avgränsningsproblem som framstår som onödiga jämfört med en koldioxidskatt.

Nej, det blev ingen diskussion om Wolfowitz. Det utspann sig ett intressant drama där Juncker avhände sig denna kalk genom att berätta att det hade förts en diskussion i Eurogruppen om detta. Steinbrück gick sedan omedelbart vidare på dagordningen. Det som Juncker sade var att han lämnade ifrån sig kalken. Det är lätt att få intrycket av att många undviker att offentligt ta i denna kalk. Därför gick den också bara vidare.

Där kan vi säga från vår sida att hållningen är att vi naturligtvis är oerhört angelägna om att hederlighet, anständighet och god ordning, god redovisning och allt sådant gäller. Det är den hållning som hela den nordisk-baltiska gruppen har drivit inom Världsbanken, och det är det vi anser att styrelsen bör ta ansvar för. Det är kanske framför allt en styrelsefråga. Vi ska naturligtvis också agera inom Ekofin, men i huvudsak är detta en fråga för Världsbankens styrelse där vi har vår nordisk-baltiska grupp.

Jag uppskattar Sonia Karlssons synpunkter på underlagen. Det är bra när våra tjänstemän producerar bra underlag.

När det gäller trygghet och förändring ska jag inte fortsätta den diskussionen, men jag kan säga att när jag diskuterar med min holländska kollega noterar jag att reforminriktningen är snarlik den vi håller på med. Det handlar om att strama upp, sänka och satsa på kvalitet i till exempel skola och barnomsorg. Vad som är socialpolitik är en inrikespolitisk diskussion som vi kan fortsätta vid andra tillfällen.

Du sade att det ger ett intryck av att man när det gäller Världsbankschefen vill låta denna kalk vandra vidare någon annanstans. Man anmäler i medier att man ska ta upp en fråga, så tar man upp den och så går det omedelbart vidare någon annanstans. Steinbrück klubbar av och fortsätter med nästa fråga.

Finansministern sade vidare att det är viktigt att det här kännetecknas av ordning och reda och andra starkt kontroversiella positioner. Han sade sedan att det ska avgöras någon annanstans, nämligen i Världsbankens styrelse. Jag fick bestämt ett intryck av att finansministern inte vill berätta vad finansministern själv anser i frågan om Wolfowitz är en bra chef för Världsbanken i den situation som nu har dykt upp. Jag tycker inte att det är rimligt att regeringen ska låta denna kalk vandra vidare någon annanstans.

Jag har faktiskt varit nyfiken på den här frågan och försökt ställa en fråga till statsministern på frågestunden om detta, men det gick inte så bra. Så kanske man skulle ta det här. Det har inte stått i någon tidning, det var ingen minister i Washington, det var ingen presskonferens där man beskrev Sveriges uppfattning i denna största fråga vid världsbanksmötet. Kanske i dag skulle det vara ett läge att få ett besked: Vad tycker Sveriges regering i denna viktiga fråga, inte bara att Sverige tycker att den bör avgöras av någon annan någon annanstans?

Anf. 91 ORDFÖRANDEN:

Får jag ber er båda och hela nämnden att hålla sig till frågan: Information och återrapport från det informella rådsmötet. Frågestund och sådant är andra tillfällen än just här och nu. Finansministern får svara i den utsträckning detta berör det informella rådsmötet.

Anf. 92 Finansminister ANDERS BORG (m):

Jag kan bara konstatera att diskussionen där var över avsevärt snabbare än vad den har varit här. Det förevar inte någon diskussion, utan man konstaterade att frågan diskuteras i Eurogruppen, och Steinbrück gick vidare till en annan punkt.

Vår hållning är gemensam i den nordisk-baltiska gruppen. Den har redovisats tydligt i samband med världsbanksmötet. Den är att vi ger en mycket stark prioritering till frågor om kampen mot korruption, ordning och reda i finanser. Där är den svenska regeringens hållning mycket tydligt redovisad, och det är en gemensam hållning som vi har bland alla de nordiska länderna.

Anf. 93 ORDFÖRANDEN:

Då det inte finns några fler frågor om det informella ministermötet den 20–21 april tackar vi för informationen angående det mötet och går över till att samråda inför ministerrådsmötet den 8 maj. Den första punkt vi ska ta upp gäller det preliminära förslaget till allmän budget. Detta har i tidigare skede behandlats i nämnden den 23 mars. Då fanns det majoritet för regeringens ståndpunkt, och jag ber både ministern och ledamöterna att diskutera eventuella nyheter sedan dess inför kommande rådsmöte. Det här är en informations- och diskussionspunkt, det vill säga inte beslutspunkt.

Anf. 94 Finansminister ANDERS BORG (m):

Jag kan vara väldigt kortfattad. Det här är som sagt en informationspunkt. Vi har ännu inte ens själva fått ta del av kommissionens budgetförslag, utan det kommer vi att få i samband med mötet. Därefter kommer vi att göra en analys av hur det förhåller sig till Ekofinrådets allmänna riktlinjer och de svenska positionerna.

I huvudsak är det här en informationspunkt. Det är möjligt att jag gör ett inlägg på rådet för att allmänt understryka de budgetrestriktiva synpunkter Sverige har i normalfallet kring dessa frågor och betydelsen av att man får en prioritering av tillväxtorienterade utgifter. Men det här kommer tillbaka som en beslutspunkt vid ett senare tillfälle. Det är egentligen då man bör ha en allmän diskussion om vad prioriteringarna är.

Anf. 95 SONIA KARLSSON (s):

Fru ordförande! Jag tycker absolut att finansministern bör göra ett inlägg på mötet. Jag vill understryka det som står på den kommenterade dagordningen att det är bra att regeringen fortsätter med samma budgetrestriktiva hållning som den tidigare socialdemokratiska regeringen har gjort. Vi socialdemokrater kan därför understryka den här regeringens ståndpunkt såsom det står i dagordningen. Den är vår också.

Finansministern sade att han inte alls har hunnit se kommissionens förslag. Men vi har ändå fått ett pressmeddelande från kommissionen den 2 maj angående budgeten för 2008. Efter att ha läst igenom det på engelska vill jag understryka vikten av att ha en budgetrestriktiv hållning. Jag undrar om ändå inte finansministern har sett det här och kan ha några kommentarer till pressmeddelandet.

Anf. 96 ULF HOLM (mp):

Precis som Sonia Karlsson har jag läst pressmeddelandet, och det är väl några kommentarer att göra. Det är anmärkningsvärt att just det som finns under Externa relationer, punkt 4, ökar väldigt mycket. Jag noterar att när det gäller den punkten vill regeringen också öka. Det är lite märkligt med tanke på att EU:s utrikes- och säkerhetspolitik inte är en prioriterad fråga, utan vi har tidigare sagt att om man ska följa EU-toppmötet är det klimat- och energipolitiken som är prioriterat och som vi bör satsa mycket på. Den ökar faktiskt mindre. Även om den ökar – vilket ska betonas är positivt – så ökar den inte lika mycket.

Jag noterar också att man under program 3 i fråga om justitie och invandring säger att *migration flows* ökar med 24 procent. Finns det någon kommentar med anledning av denna stora ökning i budgetposten? Är det gränspolisstyrkor för att motverka att invandrare kommer till EU-länderna tycker jag att Sverige ska lyfta fram det i diskussionerna och säga att vi inte är intresserade av att höja den budgetposten utan har andra åsikter på den punkten.

Anf. 97 ORDFÖRANDEN:

Jag vill uppmärksamma nämnden på att pressmeddelandet, även om vi beklagar att det inte finns på svenska i utskicket, finns utsänt till nämndens ledamöter på engelska. Så finansministern vet att vi har haft möjlighet att läsa det tidigare.

Anf. 98 Finansminister ANDERS BORG (m):

Jag är naturligtvis glad över att Sonia Karlsson så tydligt deklarerar att vi har ett brett stöd i riksdagen för den svenska traditionella linjen om budgetrestriktivitet. Det finns skäl att även vid mötet påtala detta.

Låt mig igen säga att det material som ni har fått här i form av pressmeddelandet också är det enda material som vi har fått. Vi anser normalt sett att vi bör ha en lite mer grundlig beredningsprocess än att vi läser pressmeddelande innan vi förhåller oss till det. Det säger jag inte för att avvisa frågorna – de är naturligtvis relevanta och riktiga – men innan jag ger svar på dem måste vi ha en lite mer grundlig beredningsprocess. Vi måste kontrollera hur kommissionen har förhållit sig till det som rådet faktiskt gav som riktlinjer för det här arbetet.

Även vi delar hållningen att klimatfrågan är en av de centrala frågeställningar som bör väga tungt i det här budgetarbetet, precis på samma sätt som Lissabonagendan i allmänhet är en central del av det. Men jag vill gärna återkomma med en mer detaljerad redogörelse för hur vi anser att man ska förhålla sig till det här förslaget. Jag är övertygad om att det kommer att bli två tre fyra fem proklamationer från respektive håll om att det är viktigt med allmän budgetrestriktivitet, men själva budgetprövningen görs inte nu. Jag tror att vi kan vara försiktiga med att ha någon mer omfattande diskussion.

Anf. 99 SONIA KARLSSON (s):

Fru ordförande! Nej, självklart behövs hela underlaget för att man ska se det. Men när jag läste igenom pressmeddelandet tyckte jag att det ändå finns skäl för regeringen att framföra vår budgetrestriktiva hållning. Jag tycker att det ger intryck av att det behövs.

Anf. 100 ULF HOLM (mp):

Jag kan instämma i att vi ska vara budgetrestriktiva, men man bör kunna ha någon spontan åsikt kring det förslag som kommissionen har lagt fram. Finansministern är ju påläst på vad rådet sade tidigare och kan också se hur kommissionen har agerat. Sverige bör ha någon åsikt om hur de pengar som EU har ska fördelas. Då borde man kunna ge någon indikation om det ska vara en politisk diskussion i Ekofin om det här. Man kan ta upp i allmänna ordalag att vi vill att det ska synas i budgeten att vi har haft ett EU-toppmöte som vill främja klimat- och energifrågorna. Det bör man kunna säga utan att ha studerat alla olika budgetposter.

Anf. 101 Finansminister ANDERS BORG (m):

Jag kan vara väldigt kortfattad. Jag har inga invändningar mot vare sig Ulf Holms eller Sonia Karlssons synpunkter. Det är på det temat som vi eventuellt gör ett inlägg, att det är centralt att det här återspeglar riktlinjerna, att det handlar om en allmän budgetrestriktiv hållning, att klimatfrågan är central, att utgifter som bidrar till tillväxt och understryker Lissabonprocessen är av betydelse och att det är viktigt att det fortsatta arbetet har den inriktningen. Jag håller i allt väsentligt med både Sonia Karlsson och Ulf Holm.

Anf. 102 ORDFÖRANDEN:

Då tackar vi alldeles särskilt för det och de medskicken och konstaterar att det enda vi behöver göra här och nu är att tacka för informationen i punkt 3.

Vi går över till punkt 4 om den finansiella marknaden. Där finns diverse handlingar utsända, däribland också några nya. Jag lämnar ordet till finansministern för eventuellt kompletterande information.

Anf. 103 Finansminister ANDERS BORG (m):

Vi kanske kan göra ett försök att ta alla finansmarknadsfrågor i ett svep. De bör inte vara speciellt kontroversiella utifrån svensk synpunkt.

När det gäller hedgefonder finns det en diskussion som inte minst tyskarna är mycket aktiva i. Det är svårt att värja sig från intrycket av att en betydande del av skepsisen härstammar utifrån att nästan alla hedgefonder ligger i London och inte i Frankfurt. Ibland får man känslan av att det mer handlar om att man rider på nationella käpphästar än om något mer allvarligt problem. Om jag ska raljera lite med tyskarna – om de nu var så oroliga för systemrisker borde det mest prioriterade vara att reda ut hur vi gör med finansiella systemrisker, inte att diskutera hedgefonder. I grunden är det ingen skillnad mellan en hedgefonds agerande och de stora internationella bankernas agerande. Det är inte så att Morgan Stanley beter sig på ett radikalt annorlunda sätt än Moore Capital. Det var ett kraftfullt, brutalt och tydligt positionstagande som man kan ha synpunkter på lite hit eller dit, men det är en del av det finansiella systemet. Ibland kan man tycka att det är kortsiktigt, men jag tror att det är rätt klokt att man så att säga landar i de slutsatser som vi har gjort. Man kan notera att Sverige, Spanien och England är de länder som har en mer omfattande verksamhet på det här området. Det är en viktig del av vårt finansiella system.

När det sedan gäller investeringsfonderna ska vi anta slutsatser om kommissionens vitbok. Jag har svårt att tro att det blir någon mer kontroversiell diskussion, utan jag är mera av den uppfattningen att det blir en avrapportering och att vi i praktiken kan se det här som en falsk B-punkt.

När det gäller åldrande och finansiella marknader kan vi också ställa oss bakom de slutsatser som rådet vill att vi ska anta om strukturella förändringar inom den finansiella sektorn. Det har också satts i gång ett arbete om det här på Finansinspektionen. Det är viktigt att vi i allmänhet hittar olika initiativ för att bidra till att människor har en beredskap och en förmåga att hantera olika svåra ekonomiska frågor såsom pensions-sparande. Även detta är, skulle jag föreställa mig, i allt väsentligt en okontroversiell fråga här och för den delen i rådet.

Sedan har vi Lamfalussyprocessen där vi ska få en information, en lägesrapport från den övervakningsgrupp som utvärderar Lamfalussyprocessen. Även det är en informationspunkt. Som ni vet är det någonting där Sverige har varit starkt pådrivande. Vi har inte någon avvikande hållning. I grunden tror jag inte heller att detta kommer att vara kontroversiellt. Ska jag vara helt ärlig måste jag säga att det här känns mera som ett mellanmöte där vi i huvudsak har informationspunkter och inte så många kontroversiella ärenden, vilket man möjligtvis kan tycka är lite förvånande givet att vi har så pass stora skattefrågor kvar att diskutera under våren, men det är ordförandeskapets sak att hantera.

Vi försöker ha en diskussion om allt i en klump, som vi också fick en fråga om. Men jag kommer att behandla underpunkterna en i taget, eftersom det skiljer sig rent tekniskt i kvalitet vad vi behöver göra för någonting. Men det tänkte jag spara till sist.

Anf. 105 SONIA KARLSSON (s):

Fru ordförande! Jag instämmer med finansministern i att vi kan ta upp alla punkter på en gång och diskutera.

Vi har inga direkta invändningar. Jag vill ändå understryka när det gäller hedgefonder att det är klart att det har funnits sådana som har haft placeringar med högre risk än andra fonder, och de blandar, och det kan vara lite svårare att genomlysa. Vi stöder regeringens synpunkt att vi motsätter oss reglering på EU-nivå innan man har analyserat de risker som är förknippade med hedgefonder. Vi har samma synpunkt där.

Anf. 106 PEDER WACHTMEISTER (m):

Jag stöder också finansministerns synpunkter på hedgefonder och även på de andra punkterna.

Man blir lite nyfiken när ordförandeskapet återkommer till detta med hedgefonder. När man talar med marknaden eller med dem som arbetar på marknaden överensstämmer den bild som de ger ganska väl med finansministerns. Vi vet av erfarenhet att de tyska bankerna är oerhört starka och har mycket att säga till om. Dessutom äger de många aktier i många bolag i Tyskland. De innehar stora poster, till skillnad från svenska banker som i hundra år inte har fått äga några aktier i bolag.

Undrar man varför frågan kommer upp hela tiden får man förklaringen att man på den tyska finansiella marknaden är lite sur för att hedgefonderna går in och tar russen ur kakan. Enligt den information som jag har fått finns det i dag lika mycket kapital i hedgefondsystemet som i hela världens banksystem. De pengarna är oerhört rörliga och snabba om man jämför med hur en bank kan agera. Det retar dem lite grann. Det vore synd om man gav efter på någon punkt. I Sverige har vi i alla fall ett väl fungerande system.

Anf. 107 JACOB JOHNSON (v):

Jag har först några frågor om hedgefonderna. Det understryks i råds slutsatserna att hedgefonderna bidrar till att öka effektiviteten på de finansiella marknaderna. Regeringen säger att man stöder dessa slutsatser. På vilket sätt är det bevisat att hedgefonder bidrar till att öka effektiviteten på de finansiella marknaderna? Finns det inte problem vad gäller stabiliteten med den ökade rörligheten och de stora belopp som är i omlopp i dessa hedgefonder? Och finns det inte problem skattemässigt med hedgefonderna?

Jag kan ställa mig bakom den andra meningen i slutsatserna från regeringen sida om att motsätta sig direkt reglering på EU-nivå. Jag är mer tveksam till den första delen om hedgefondernas bidrag till ökad effektivitet och stabilitet på de finansiella marknaderna.

Fru ordförande! Vi skulle ta upp övriga frågor på en gång, till exempel när det gäller åldrande och finansmarknader. Jag har en fråga till finansministern om det.

I regeringens ståndpunkt står det om en uppmaning till medlemsstaterna att öka hushållens medvetenhet om behov av information och utbildning angående sparande och pensioner. Varför lyfter regeringen fram det? Kan det ha att göra med det systemskifte från gemensamma pensionslösningar till privata pensionslösningar som vi nu ser? Det är naturligtvis något som vi från Vänsterpartiets sida inte är så positiva till.

Anf. 108 ULF HOLM (mp):

Fru ordförande! När det gäller hedgefonderna vill jag också betona stödet till regeringen. Vi ska inte ha någon direktreglering av detta på EU-nivå.

Min egentliga fråga utgår från punkt 2. Det gäller hedgefonderna och konsumentintresset. Nu öppnar man ännu mer för att aktörer i olika länder ska kunna agera i andra länder. Det har jag kanske inte så mycket emot, men det kräver ett starkt konsumentskydd. Redan i dag är det många småsparare som får problem eftersom de inte har läst det finstiltat. Det kräver ett ganska rejält konsumentskydd, framför allt om utländska aktörer är inblandade. Man ska givetvis inte diskriminera mellan utländska och svenska aktörer på det sätt som det lät som jag gjorde nu, men ni förstår vad jag menar. Men detta är viktigt.

Det gäller även punkten om åldrandet. Det är jättebra att ha en ökad medvetenhet om sparande och hushållning. Det kräver ett stort konsumentintresse.

Jag hoppas att finansministern tar upp denna punkt om det blir tid över på mötet.

Anf. 109 ORDFÖRANDEN:

Då får vi ett kort, sammanfattande svar från finansministern.

Anf. 110 Finansminister ANDERS BORG (m):

Jag uppskattar naturligtvis ordförandens enorma tilltro till min pedagogiska förmåga att kortfattat svara på dessa många och komplicerade frågor.

Om vi börjar med hedgefonderna så har jag själv ägnat många år åt att vara verksam på ränte- och valutamarknaden. Ett grundproblem i diskussionen är att det är svårt att se att hedgefonder agerar på något annat sätt än vanliga banker. När vi hade LTCM-kraschen hösten 1998 råkade Credit Suisse, ABN Amro och ett antal amerikanska banker i princip lika illa ut som LTCM eftersom de agerade på ett exakt likadant sätt i sin positionstagande verksamhet. Det blir lite av en artificiell diskussion.

Tyska banker är normalt i ett finansiellt system som ligger 15–20 år efter vårt och det engelska, men ingen kan hävda att Deutsche Bank agerar med en stor försiktighet som på något avgörande sätt skulle skilja dem från Moore Capital eller någon annan hedgefond. Det är samma typ av aktörer med samma typ av beteende.

Det verkar finnas en tysk föreställning om att just hedgefonder ställer till det. Hela det globala finansiella systemet sätter ett alltmer ökande tryck på det tyska näringslivet att öppna sig och få en vettig redovisning och mer normala styrformer för ägande och ledning av bolag. Det är även

den tyska regeringen uppenbarligen intresserad av eftersom det pågår ett reformarbete där.

Jacob Johnsons frågor om effektivitet och stabilitet är oerhört viktiga. Men det är svårt att koppla detta till just fenomenet hedgefonder snarare än till det internationella finansiella systemet. Detta är inte en skiljaktig verksamhet. Det viktiga är att det redovisas öppet.

För Sveriges del minns jag processerna när vi gick från extremt höga räntor till något mer normala räntor. Det handlade ofta om att de som först vågade gå in och ta positionerna var det mer spekulativa kapitalet eftersom andra mer konservativa förvaltare som till exempel mer tyska pensionsfonder, om jag formulerar det så, inte riktigt vågade göra det. Det blir ofta de som bidrar till att både destabilisera och stabilisera de finansiella systemen. De är de snabba och stora aktörerna. Detta är det moderna finansiella systemet, och det går inte att tänka bort.

Det är bra att man får ett konsumentskydd. Men man ska också komma ihåg att det finns ett omvänt intresse här. Vi fick ett inlägg på informella Ekofin från Padoa Schioppa som man skulle kunna tolka, om än felaktigt och illvilligt, som att de vill ha konsumentskyddsregler för att sätta upp hinder som gör att italienska sparare stannar kvar i förhållandevis monopolistiska och stela italienska banker snarare än att placera sina pengar hos mer effektiva aktörer. Det är naturligtvis en sak för Italien att diskutera.

Konsumentskyddet är viktigt för att folk ska veta vad de placerar sina pengar i, och det är viktigt med en korrekt information. Men konsumentskyddet får inte bli ett hinder.

Ni vet hur det ser ut i det svenska finanssystemet. Vi har moderniserat oss de sista 10-20 åren. Vi ligger kanske något efter engelsmän och amerikaner, men fransmän, italienare och tyskar har ett sätt att spara och att hantera sitt pensionssparande – och då menar jag inte frågan om privat och offentligt utan snarare hur deras försäkringsbolag agerar – som framstår som mer trögrörligt och kanske mindre modernt. Vi ska vara glada för att Sverige är ett av de länder som har ett effektivt finansiellt system.

Konsumentskyddsfrågorna är viktiga, men de får inte bli en ursäkt för att länder med mer traditionella och stela system bevarar i det närmaste handelshinder den vägen.

Anf. 111 ORDFÖRANDEN:

Då kan vi gå till beslut. När det gäller punkt 4.1 Hedgefonder ska det antas slutsatser. Jag finner sammanfattningsvis att det finns majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende och antecknar avvikande mening v. Det räckte så för Jacob Johnson.

Vad gäller punkt 4.2 Vitbok om kapitalförvaltning finner jag sammanfattningsvis att det finns majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende.

Punkt 4.3, Åldrande och finansmarknader. Där finner jag att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt och antecknar avvikande mening v.

Punkt 4.4 var en lägesrapport och jag har inte funnit någon anledning att göra något annat än att tacka för informationen i den frågan.

2006/07:25

4 maj

Då var vi klara med punkt 4 och kommer då in på punkt 5 Övriga frågor. Vill finansministern ta till orda med anledning av den punkten?

Anf. 112 Finansminister ANDERS BORG (m):

Vi har ingen A-punktslista ännu. Det är lika bra att jag konstaterar det. Vi har naturligtvis hört oss för med ordförandeskapet och via vår representation i Bryssel, och det har helt enkelt inte kommit ut någon ännu. Så snart vi har den kommer vi givetvis att delge er den informationen. Som ni säkert vet är det för tillfället inte vi som är ordförande, varken i detta eller andra råd. Vi styr inte över dessa frågor.

Anf. 113 ORDFÖRANDEN:

Nu gäller det Övriga frågor. A-punktpunkten kommer alldeles strax. Vill Leif Pagrotsky yttra sig under Övriga frågor?

Anf. 114 LEIF PAGROTSKY (s):

Jag vill yttra mig om det som finansministern just sade.

Anf. 115 ORDFÖRANDEN:

Då gör vi så att vi klubbar av Övriga frågor. Men först har Karin Pilsäter en fråga under Övriga frågor.

Anf. 116 KARIN PILSÄTER (fp):

De senaste dagarna har det kommit fram att kommissionären entusiastiskt tänker gå vidare med den gemensamma bolagsskattebasen. Förväntar du dig att det kommer upp någon korridoriskussion om det?

Anf. 117 Finansminister ANDERS BORG (m):

Jag har också läst i tidningarna att László Kovács har sagt det som han i och för sig har sagt tidigare, nämligen att man räknar med att återkomma med ett förslag under nästa år. Det välkomnar vi om nu kommissionen har kommit så långt i arbetet att man har ett klart och tydligt förslag. Jag tror inte att tyskarna vill ha en ny diskussion om det, inte minst eftersom vi senare i vår ska ha en särskild övning om bolagsskattefrågor. Jag har svårt att tro att det blir ett ämne för detta möte.

Anf. 118 ORDFÖRANDEN:

Nu kommer vi till punkt 2 på den blå agendan, nämligen godkännande av A-punktslistan. Låt mig först säga att regeringen är skyldig att samråda med EU-nämnden vad gäller A-punkter. Finansministern vet detta, och jag vet att det inte är finansministerns fel att vi inte har någon lista. Men jag vill ändå göra denna markering och skicka bollen till Regeringskansliet att göra det yttersta för att delge nämnden någon form av underlag.

Det lär finnas så kallade 1-punktslistor, och det finns preliminära listor och lite allt möjligt. Det bör i normalfallet vara i denna form, det vill säga på nämndens sammanträden, som vi ges möjlighet att diskutera detta.

Jag vet också att vi ibland i nödfall kan rådgöra per mejl mitt i natten, men det ska inte vara normalformen för samråd mellan nämnden och regeringen.

Jag ville bara säga det och önska finansministern lycka till i sina fortsatta kontakter med rådet och Regeringskansliet vad gäller detta. Det är inga bannor till just statsrådet i fråga utan ett önskemål.

Anf. 119 LEIF PAGROTSKY (s):

Jag tycker inte att ordförandens markering räcker. Som vi alla vet är detta inte finansministerns eller den svenska regeringens fel. Men Sveriges regering har inte mandat att rösta för A-punktslistan innan den har passerat EU-nämndens möte. Ordförandeskapet bör upplysas om att efter att våra möten har ägt rum är det ingen mening att sätta upp det, utan då får de vänta till ett annat rådsmöte så att den parlamentariska förankringsprocessen hinns med.

Slutsatsen är att ordförandeskapet är för sent ute och för dåligt disciplinerat för att sköta denna process. Det räcker inte att vi i största allmänhet tycker att ordförandeskapet är dumt. Det är faktiskt så att regeringen inte har mandat att rösta för A-punktslistan utan att ha passerat här.

Anf. 120 Finansminister ANDERS BORG (m):

Jag uppskattar ordförandens intresse för olika bollar. Denna boll bör i allt väsentligt gå till statsministern eller möjligtvis EU-ministern eftersom det är en allmän fråga för samtliga råd. Det är inget specifikt för Ekofinrådet att vi ibland har dessa svårigheter.

Jag har stor respekt för Leif Pagrotskys synpunkt. Jag skulle vilja påpeka att vi har varit i exakt samma situation under de år som vi har varit medlemmar. Ibland agerar ordförandeskapet på detta sätt. Vi kan naturligtvis påtala det. Jag antar att den tidigare regeringen också gjorde det med stor kraft. Vi får försöka lösa situationen när den uppkommer.

Vi försöker alltid, så snart det över huvud taget går, att redovisa det vi vet om A-punkterna. Vi förhörde oss om detta på morgonen i dag för att nämnden skulle kunna ha all information, men jag och alla här inser nog att det inte är vi som innehar ordförandeskapet, och det är inte vi som bestämmer. Vi kan göra påtalanden, och vi ska lösa situationer. Jag har full respekt för Leif Pagrotskys synpunkt, men det är som det är.

Anf. 121 LEIF PAGROTSKY (s):

Finansministern, det här handlar ju inte om att EU-nämnden ska ha information. Det här handlar om att EU-nämnden ska fatta beslut. För att fatta beslut behöver man information, till exempel om vad man ska fatta beslut om, en sådan här lista. Det är faktiskt medlemsländerna och rådet som fattar beslutet – inte ordförandeskapet, inte kommissionen, inte någon annan – och utan en sådan här lista går det inte att fatta detta beslut.

Vi har alltid haft problem med att de är sena, men jag kan faktiskt inte påminna mig att vi har antagit A-punktslistor, i alla fall inte som jag har varit med om, som inte har passerat här. Dessutom är det ju så att det är rådsmöten i EU hela tiden. Om man som medlemsland räcker upp handen och säger att man inte kan stödja A-punktslistan antas den på ett

annat möte en vecka senare, och det är ingen katastrof. Däremot kommer det att väcka uppmärksamhet att vi inte accepterar att det här gradvis glider och att de nationella parlamentens möjligheter till inflytande på det här sättet åsidosätts. Då kanske de skärper sig. Det är ingen stor sak om de tar upp det på ett rådsmöte på torsdag eller följande måndag. Det är rådsmöten hela tiden. De bör, tycker jag, respektera de nationella processerna. Det är ofta den enda tidpunkt i de här processerna då det är plats för demokratisk insyn och kontroll.

Anf. 122 ORDFÖRANDEN:

Låt mig först själv svara på en del av Leif Pagrotskys frågor, nämligen om hur vi brukar hantera detta. Jag sitter och viskar lite med kanslichefen. Det har ju förekommit samråd på mejl och lite allt möjligt. Vi är alla vana vid att det kommer handlingar av varierande kvalitet och vid varierande tidpunkter. Det är en del av nämndens arbete även om vi i normalfallet, som jag också ville markera själv förut, så klart ska ha utsända handlingar och beslutande samråd på nämndens sammanträden. Det ska inte råda några tvivel om den saken. Just i dag, vid dagens punkt 2, kommer vi inte att kunna göra något annat än att lämna punkten eftersom vi inte har någon A-punktslista att godkänna.

Anf. 123 ULF HOLM (mp):

Jag tycker att ordföranden inför nästa veckas möte med EU-ministern ska begära ett samtal med henne om A-punktslistan så att hon vet om detta i förväg. Jag tycker inte att finansministern behöver sitta och lyssna på hela den här diskussionen. Det är EU-ministern eller statsministern som är mest ansvarig. Jag har också uppfattningen att det har skett en viss glidning. Fler och fler frågor hamnar på A-punktslistan som kan vara av intresse för oss i riksdagen. Därför är frågan väldigt viktig.

Jag skulle vilja fråga om finansministern tänker säga något om frukostmötet den 8 maj om den ekonomiska situationen.

Anf. 124 ORDFÖRANDEN:

Låt mig även i detta fall svara själv på frågan om nämndens hantering av A-punkter. Jag har redan tidigare i veckan tagit upp den här saken med kansli och andra och redan då lovat att ta upp frågan med just Statsrådsberedningen, där den i detta fall närmast berörda ministern sitter.

Anf. 125 LEIF PAGROTSKY (s):

Läget är ju att vi inte i dag kan fatta något beslut. Det kanske kommer ett mejl så att vi med en annan procedur kan acceptera en del förslag som kommer. Det vet vi ingenting om nu. Men i avsaknad av beslut är det inte en fråga för EU-ministern, utan då är det fråga om att finansministern inte har mandat att stödja A-punktslistan när den kommer upp på bordet. Då är det en fråga för finansministern vare sig vi tycker det är klädsamt eller inte. Han kan hamna i KU för att ha gått med på saker som inte har varit förankrade i parlamentet. Det tycker jag att finansministern bör tänka igenom.

Vi är väldigt samarbetsvilliga. Vi accepterar alla möjliga konstiga, improviserade procedurer för att lösa problemen. Vi gör inte det här för

att kasta grus i maskineriet. Vi upprepar gärna att ingen här anser att det är finansministerns eller Regeringskansliets fel. Men någonstans måste ju gränsen gå där vi inte längre kan acceptera att vår viktiga roll i den här processen bara hoppas över. Nu tycker jag läget verkar tydligt; att finansministern inte har något mandat att rösta för A-punktlistan.

2006/07:25

4 maj

Anf. 126 Finansminister ANDERS BORG (m):

Vi kan naturligtvis gå tillbaka och titta på hur det har varit vid tidigare rådsmöten och hur man då har hanterat liknande situationer i den mån de har uppkommit. Vi är i den här sitsen, och vi får försöka hantera det på det sätt som går. Jag antar att det finns olika alternativ, och vi får försöka lösa det. Ett alternativ är förstås, som Leif Pagrotsky påpekar, att vi inte röstar för A-punktlistan. Ett annat är att vi hittar ett sätt att nå ett samråd före Ekofinmötet.

Vi ska dock komma ihåg att det är ytterst sällsynt att vi är oeniga om A-punkter i Sveriges riksdag. Jag förstår att det finns en starkt principiell synpunkt här från Leif Pagrotsky, men det mest sannolika är ändå att vi har ett mycket brett samförstånd i Sveriges riksdag kring den A-punktlista som vi får.

Anf. 127 ORDFÖRANDEN:

Då landar frågan här, egentligen. Då är det faktiskt så att vi inte kan fatta något beslut om att godkänna en A-punktlista eftersom vi inte har någon. Det är dagens hantering av punkt 2. Det är själva "icke-beslutet", eller vad man ska säga. Men jag kan ju skicka med i just det här fallet att vi, som jag sade förut också, i nödfall tidigare har samrått på mejl mitt i natten precis inför, eller ibland till och med under, rådsmöten. Det kan jag bara skicka med; att departement och minister kan ha anledning att återkomma om det dyker upp en A-punktlista i sista minuten eftersom det ska samrådats med nämnden kring en sådan.

Kan vi med det lämna punkt 2 för i dag, och därmed Ekofindagordningen? Eller vill finansministern säga något övrigt om själva minister-rådsmötet?

Anf. 128 Finansminister ANDERS BORG (m):

Ulf Holm tog upp frågan om det ekonomiska läget. Det är någonting som vi brukar diskutera. Det brukar ske en kort återrapportering från Eurogruppens möte om den bedömning som där görs. Det kommenteras oftast från EFK:s och kommissionens sida. Jag har väldigt svårt att tro att det finns någon anledning att gå in i den diskussionen. Det är mycket sällan, tycker jag, som Sverige har någon stark anledning att ha synpunkter på eurokursen. Det tycker jag att de andra länderna också bör kunna ha en mycket begränsad roll i.

Anf. 129 ORDFÖRANDEN:

Tack för det. Därmed tackar vi finansministern för i dag.

Innehållsförteckning

1 § Jordbruk och fiske.....	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN	1
Anf. 2 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c).....	1
Anf. 3 ORDFÖRANDEN	1
Anf. 4 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c).....	1
Anf. 5 PER BOLUND (mp).....	2
Anf. 6 JACOB JOHNSON (v)	2
Anf. 7 CHRISTINA AXELSSON (s)	2
Anf. 8 SVEN GUNNAR PERSSON (kd).....	2
Anf. 9 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c).....	3
Anf. 10 PER BOLUND (mp).....	3
Anf. 11 LEIF PAGROTSKY (s).....	3
Anf. 12 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c).....	3
Anf. 13 LEIF PAGROTSKY (s).....	4
Anf. 14 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c).....	4
Anf. 15 ORDFÖRANDEN	4
Anf. 16 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c).....	4
Anf. 17 PER BOLUND (mp).....	4
Anf. 18 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c).....	4
Anf. 19 CHRISTINA AXELSSON (s)	4
Anf. 20 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c).....	5
Anf. 21 CHRISTINA AXELSSON (s)	5
Anf. 22 ORDFÖRANDEN	5
Anf. 23 CHRISTINA AXELSSON (s)	5
Anf. 24 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c).....	5
Anf. 25 Departementsrådet TOMAS DAHLMAN	5
Anf. 26 CHRISTINA AXELSSON (s)	5
Anf. 27 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c).....	5
Anf. 28 ORDFÖRANDEN	5
Anf. 29 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c).....	6
Anf. 30 CARINA OHLSSON (s).....	6
Anf. 31 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c).....	6
Anf. 32 ORDFÖRANDEN	6
Anf. 33 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c).....	6
Anf. 34 PER BOLUND (mp).....	7
Anf. 35 JACOB JOHNSON (v)	7
Anf. 36 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c).....	7
Anf. 37 ORDFÖRANDEN	8
Anf. 38 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c).....	8
Anf. 39 ORDFÖRANDEN	8
Anf. 40 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c).....	8
Anf. 41 ORDFÖRANDEN	8
Anf. 42 SVEN GUNNAR PERSSON (kd)	9
Anf. 43 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c).....	9
Anf. 44 ORDFÖRANDEN	9
Anf. 45 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c).....	9
Anf. 46 CARINA OHLSSON (s).....	10
Anf. 47 PER BOLUND (mp).....	10
Anf. 48 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c).....	10

Anf. 49	JACOB JOHNSON (v)	10
Anf. 50	BENGT-ANDERS JOHANSSON (m)	10
Anf. 51	CARINA OHLSSON (s)	11
Anf. 52	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	11
Anf. 53	ORDFÖRANDEN	11
Anf. 54	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	11
Anf. 55	KARL SIGFRID (m)	12
Anf. 56	PER BOLUND (mp)	12
Anf. 57	CARINA OHLSSON (s)	12
Anf. 58	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	12
Anf. 59	SVEN GUNNAR PERSSON (kd)	13
Anf. 60	CARINA OHLSSON (s)	13
Anf. 61	LARS TYSKLIND (fp)	13
Anf. 62	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	13
Anf. 63	LARS TYSKLIND (fp)	13
Anf. 64	CHRISTINA AXELSSON (s)	14
Anf. 65	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	14
Anf. 66	ORDFÖRANDEN	14
Anf. 67	CHRISTINA AXELSSON (s)	14
Anf. 68	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	14
Anf. 69	ORDFÖRANDEN	14
Anf. 70	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	14
Anf. 71	PER BOLUND (mp)	14
Anf. 72	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	15
Anf. 73	ORDFÖRANDEN	15
Anf. 74	LEIF PAGROTSKY (s)	15
Anf. 75	ORDFÖRANDEN	15
Anf. 76	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	15
Anf. 77	ORDFÖRANDEN	16
Anf. 78	LEIF PAGROTSKY (s)	16
Anf. 79	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	16
Anf. 80	ORDFÖRANDEN	17
Anf. 81	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	17
Anf. 82	ORDFÖRANDEN	17
Anf. 83	Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	17
Anf. 84	ORDFÖRANDEN	17

2 § Ekofin..... 18

Anf. 85	ORDFÖRANDEN	18
Anf. 86	Finansminister ANDERS BORG (m)	18
Anf. 87	ULF HOLM (mp)	19
Anf. 88	SONIA KARLSSON (s)	19
Anf. 89	Finansminister ANDERS BORG (m)	19
Anf. 90	LEIF PAGROTSKY (s)	21
Anf. 91	ORDFÖRANDEN	21
Anf. 92	Finansminister ANDERS BORG (m)	21
Anf. 93	ORDFÖRANDEN	21
Anf. 94	Finansminister ANDERS BORG (m)	22
Anf. 95	SONIA KARLSSON (s)	22
Anf. 96	ULF HOLM (mp)	22
Anf. 97	ORDFÖRANDEN	23
Anf. 98	Finansminister ANDERS BORG (m)	23

Anf. 99 SONIA KARLSSON (s)	23
Anf. 100 ULF HOLM (mp).....	23
Anf. 101 Finansminister ANDERS BORG (m)	23
Anf. 102 ORDFÖRANDEN	24
Anf. 103 Finansminister ANDERS BORG (m)	24
Anf. 104 ORDFÖRANDEN	25
Anf. 105 SONIA KARLSSON (s)	25
Anf. 106 PEDER WACHTMEISTER (m).....	25
Anf. 107 JACOB JOHNSON (v)	25
Anf. 108 ULF HOLM (mp).....	26
Anf. 109 ORDFÖRANDEN	26
Anf. 110 Finansminister ANDERS BORG (m)	26
Anf. 111 ORDFÖRANDEN	27
Anf. 112 Finansminister ANDERS BORG (m)	28
Anf. 113 ORDFÖRANDEN	28
Anf. 114 LEIF PAGROTSKY (s)	28
Anf. 115 ORDFÖRANDEN	28
Anf. 116 KARIN PILSÄTER (fp)	28
Anf. 117 Finansminister ANDERS BORG (m)	28
Anf. 118 ORDFÖRANDEN	28
Anf. 119 LEIF PAGROTSKY (s)	29
Anf. 120 Finansminister ANDERS BORG (m)	29
Anf. 121 LEIF PAGROTSKY (s)	29
Anf. 122 ORDFÖRANDEN	30
Anf. 123 ULF HOLM (mp).....	30
Anf. 124 ORDFÖRANDEN	30
Anf. 125 LEIF PAGROTSKY (s)	30
Anf. 126 Finansminister ANDERS BORG (m)	31
Anf. 127 ORDFÖRANDEN	31
Anf. 128 Finansminister ANDERS BORG (m)	31
Anf. 129 ORDFÖRANDEN	31